

[Hans Nielsen.]

regnskabet og Finansloven at faa Klarhed over, hvor alle disse 50 Mill. Kr. er blevet af — dermed være det naturligvis langt fra mig at insinuere, at de skulde være gaaet i forkerte Lommer, det tror jeg slet ikke, saadant noget kunde det ikke falde mig ind at insinuere, men de maa dog være et Sted, disse 50 Mill. Kr. Jeg maa derfor bede det ærede Medlem om en rigtig klar Fremstilling af, hvorledes det hænger sammen. Lad os faa at vide, hvordan det gaar til, at efter at man har taget disse 50 Mill. Kr., møder man alligevel med et Underskud paa Finansloven paa 10 Mill. Kr. For man har jo ikke nedsat Skatterne; ja, man har givet Formueejerne de berømte eller berygtede 10 Mill. Kr., men den store Befolkning har ikke faaet nogen Skattelettelse. Hvad er Pengene gaaet til? Det er fuldstændig ubegribeligt som saa meget andet af, hvad det ærede Medlem har foretaget sig som Finansminister.

I Trontalen har Regeringen givet Løfte om en lang Række Lovforslag, som jeg ikke nærmere skal komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg skal holde mig til de tre Punkter, som den nuværende højtærede Udenrigsminister kort efter Valget ved en Banket efter det radikale Delegeretmøde fremhævede i en Tale. Den højtærede Udenrigsminister resumerede den fremtidige Politik i tre Punkter:

1. denne Gang skal der gøres op med Militærpolitikken, og nu skal Overgangen fra det gamle til det nye ske paa dette Omraade,

2. nu skal Forsøget paa at lægge Efterkrigstidens Byrder fortrinsvis paa de brede Lag standses,

3. nu skal en virkelig Indsats ydes overfor Erhvervskrisen og Beskæftigelses-spørgsmaalet.

Jeg slutter mig ganske til denne Definition — der er klar som næsten alt, hvad den højtærede Udenrigsminister siger — af de store Opgaver, der foreligger i den kommende Tid. Disse tre store Spørgsmaal vil blive den Tap, hvorom Forhandlingerne kommer til at dreje sig i denne Vinter.

Men hvorledes vil nu de andre Partier stille sig overfor de Krav, det Program, som her er fremsat af Regeringen? Det er ikke let at blive klar over, hvis man læser de Taler, som er holdt i Sommerens Løb. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har ikke holdt mange Taler mig bekendt, men han har været i Odense, hvor han holdt en Tale,

hvoraf det meste ikke var helt ubekendt, og han kom i den ogsaa ind paa Spørgsmaalet om, hvilken Politik man i Fremtiden vilde føre overfor disse Krav fra den nuværende Regering og Flertallet. Og det ærede Medlem udtalte — jeg har kun et Referat efter „Fyns Tidende“, men det maa vel være korrekt:

„Hvis det er Landstingets Forpligtelse, hver Gang der har været Folketingsvalg, at stemme med det nye, i Regelen meget lille Folketingsflertal, saa ser jeg ikke, hvad vi skal have et Landsting til. Skal det være Statsskik herefter, saa vilde der være mere Grund til at tale om Afskaffelse, for saa er Landstinget jo ganske overflødig.“

Man bliver af denne Udtalelse ikke meget klog paa, hvad det ærede Medlem vil. Der siges forskellige Sandheder, men de er uden Betydning i denne Forbindelse, naar der tales om Oppositionens fremtidige Politik. Det er ganske givet, at Landstinget er overflødig; naar Regeringen har Flertal i dette Ting, kunde man godt undvære det, og det ærede Medlem har ogsaa Ret i, at hvis Landstinget altid skal stemme paa samme Maade som Folketinget, kunde man lige saa godt afskaffe det, derom kunde vi godt blive enige. Men det ærede Medlem vil jo ikke afskaffe Landstinget, og derfor maa man beklage, at det ærede Medlem ikke har fremsat sine Udtalelser mere tydeligt og klart, og jeg beder det ærede Medlem, naar han nu faar Ordet, sige os klart og tydeligt, hvad hans Opfattelse er af dette Spørgsmaal, som efter min Formening er et af de allervigtigste Spørgsmaal i den politiske Situation i Øjeblikket. Det ærede Medlem Hr. Krag har været i Ringkøbing, hvor han snakkede fuldstændig sort om det samme Spørgsmaal. Tidligere har han anvist Regeringen en Slags ydmyg Forhandling som Forfatningens eneste Vej til Realiteter — en Slags ydmyg Forhandling. Jeg tror nu ikke, at en saadan Forhandling vil være noget, der tiltaler den nuværende Regering særligt.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har jo kategorisk erklæret, at hans Parti vil føre en Nej-Politik, altsaa en Visnepolitik; og dette vil altsaa sige, at de Forslag, den nuværende Regering bringer frem, skal visne. Det er en Udtalelse, som falder noget i Traad med den Udtalelse, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal har fremsat.

Men er disse Røster nu tro Udtryk for de to Partiers Stilling? Jeg ser, at det ærede Medlem af Landstinget, den ærværdige Formand for det konservative Parti Hr.